احکام تبعیت در سفر

احکام تبعیت در سفر

مسأله ۴۴۱) کسی که در سفر تابع دیگری است ؛ خواه تبعیت اختیاری باشد یا اجباری، چنانچه بداند که متبوع به مسافت شرعی می رود، نماز او هم قصر است.

مسأله ۴۴۲) اگر تابع نداند متبوع قصد سفر به مسافت شرعی دارد یا نه، واجب نیست از او سؤال کند و بر متبوع نیز واجب نیست که تابع را آگاه کند و تا زمانیکه تابع علم به قصد مسافت متبوع ندارد، نمازش تمام است.

مسأله ۴۴۳) اگر تابع معتقد باشد که متبوع قصد مسافت ندارد و در بین راه متوجه شود که چنین قصدی دارد، چنانچه بقیه مسیر، کمتر از مسافت شرعی (امتدادی یا تلفیقی) باشد، نمازش تمام است.

مسأله ۴۴۴) اگر کسی را به اجبار به جایی ببرند، چنانچه بداند که او را به هشت فرسخی می برند، نمازش قصر است.